

BÀI HỌC 9

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU ĐÁP ỨNG MỌI NHU CẦU

CÂU GỐC: “Đức Chúa Giê-su đi khắp các thành, các làng, dạy dỗ trong nhà hội, giảng Tin Lành nước Đức Chúa Trời, và chữa lành các thứ tật bệnh” (Ma-thi-ơ 9:35).

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Mác 5:22–43; Mác 10:46–52; Giảng 5:1–9; Thi thiên 139:1–13; Mác 2:1–12; Công vụ 9:36–42.

MỘT NỮ TÍN ĐỒ CƠ ĐỐC TẠI PHI CHÂU tuổi đã hưu trí, nhưng bà vẫn tiếp tục giúp đỡ phục vụ người khác. Trong cộng đồng của bà cần rất nhiều sự chăm sóc vì hậu quả của bệnh HIV/AIDS. Nhu cầu cấp bách nhất ấy là mang thức ăn lành mạnh để nuôi các trẻ em mồ côi mắc bệnh AIDS. Năm 2002, bà và hội thánh của bà đã mang thức ăn cho trẻ con trong cộng đồng một bữa ăn mỗi ngày, 6 ngày trong tuần lễ. Họ bắt đầu chỉ có 50 em, nhưng năm kế tiếp họ đã tăng gấp đôi, và năm 2012, họ phân phát các bữa ăn cho trên 300 em một ngày. Từ đó, họ kéo sang việc mở một trường mẫu giáo cho các em. Rồi họ bắt qua mở một trung tâm giúp đỡ dạy nghề cho phụ nữ. Tình yêu thương qua việc làm của họ đã mở một nhà thờ mới.

Thật hùng hồn những ví dụ thật như thế này cho chúng ta thấy rằng khi đáp ứng nhu cầu của cộng đồng sẽ giúp mang tin lành đến cho những người chưa biết Chúa.

GIÁN ĐOẠN ĐỂ LÀM MỤC VỤ

Đọc Mác đoạn 5. Đức Chúa Giê-su bước ra khỏi thuyền để đi về thành Ca-bê-na-um. Các môn đồ vẫn còn bàng hoàng vì đã chứng kiến Chúa đuổi cả đoàn quỷ dữ ra khỏi một người bị quỷ ám ở Đê-ca-bô-li. Như thường lệ, đám đông kéo đến để đón đặng chạy theo Chúa. Ai cũng muốn được Chúa sờ đến để chữa bệnh cho họ. Trong đám đông chạy theo ấy, có một người chủ nhà hội. Nhà hội là nơi tín đồ Do Thái giáo nhóm họp mỗi ngày Sa-bát tại địa phương của họ.

Đọc Mác 5:22-43. Khi Đức Chúa Giê-su đang trên đường đi đến nhà của người cai quản nhà hội, điều gì làm Chúa ngừng lại? Ngài có thái độ nào về sự gián đoạn này? Quan trọng hơn, bài học nào chúng ta học được từ câu chuyện này để chúng ta biết mình phải có thái độ nào khi mục vụ của chúng ta bị gián đoạn?

Thành thật mà nói, ít người thích bị thấy việc làm của mình bị gián đoạn. Nên nhiều khi có người đến cần chúng ta giúp đỡ, nhưng không phải lúc, và chúng ta có thể bực mình với sự khuấy động hay phiền nhiễu ấy.

Nhưng thường khi những cơ hội tuyệt diệu cho chúng ta có thể phục vụ nhu cầu của đồng bào lại là những sự khuấy động ấy. Chúng ta dễ bực mình khi chương trình mình đang làm bị đứt đoạn. Khi chúng ta nghiên cứu về cuộc đời hành đạo của Đức Chúa Giê-su, chúng ta sẽ thấy có nhiều phép lạ Chúa làm là khởi đầu bằng sự khuấy nhiễu của người chung quanh. Nhưng mỗi lần Chúa đã rất kiên nhẫn làm mục vụ của Ngài cho tất cả mọi người đến tìm và cầu xin Ngài. Chúng ta đã đọc câu chuyện của người Sa-ma-ri nhưn lành. Không ai biết ông ta đang trên đường đi đâu và ông phải làm gì khi đến chỗ ấy. Nhưng ông ta đã ngừng lại để cứu giúp nạn nhân bên đường như đó là điều quan trọng nhất cần được làm.

Lần chót một ai đó đến phá rối làm gián đoạn công việc của bạn để xin được giúp đỡ là lúc nào? Bạn đã trả lời ra sao?

TA CÓ THỂ LÀM GÌ CHO NGƯỜI?

Đọc Mác 10:46-52 và Giăng 5:1-9. Trong cả hai trường hợp, Đức Chúa Giê-su đã đặt câu hỏi với họ. Tại sao Chúa phải hỏi?

Trong cả hai lần, Đức Chúa Giê-su đều hỏi họ muốn gì, dẫu rất rõ ràng điều họ cần đã thể hiện. Mà cho dẫu nhu cầu của họ không tỏ hiện rõ ràng, Đức Chúa Giê-su cũng đã biết họ cần gì rồi.

Nhưng khi đặt các câu hỏi này, Đức Chúa Giê-su bày tỏ lòng kính trọng đối với những người này. Ngài tỏ rõ là Ngài muốn lắng nghe điều họ sẽ nói. Và khi Ngài lắng nghe, Chúa biểu lộ rằng Ngài tha thiết với những điều mà họ đang chống chọi. Người ta thường muốn được có người lắng nghe họ. Đôi khi chỉ cần có người làm thính nghe những điều lo âu hay bức tức trong lòng, người ta cũng đã cảm thấy dịu bớt những sự bức rức của lòng họ.

“Hãy nhớ rằng bạn có thể đánh tan sự chống đối khi biểu lộ sự ân cần mình có cho người mình gặp. Đáng Cơ Đốc bày tỏ lòng ân cần đối với những người Ngài tiếp xúc hằng ngày khi Chúa sống trên trần. Bất cứ nơi nào Chúa đi, Ngài cũng luôn làm công tác giảng đạo qua y tế. Chúng ta cũng phải học theo Ngài, mang sự lợi ích đến cho cộng đồng. Chúa muốn chúng ta cũng cho người đói được ăn, mặc áo cho kẻ trần truồng, và an ủi những người khổ đau.” – Phông trích Ellen G. White, *Welfare Ministry (Mục Vụ An Sinh Xã Hội)*, trang 162.

Phần lớn chúng ta ai cũng thích nói lên ý kiến của mình cả. Bằng cách nào chúng ta cố gắng biết nghe nhiều hơn không?

CÁC NHU CẦU SÂU XA HƠN

Đọc Thi Thiên 139:1-13. Lời Chúa phán bảo gì cho chúng ta ở đây?

Đọc câu chuyện trong Mác 2:1-12. Có điều gì sâu xa hơn mà người bệnh này cần hơn. Điều đó là gì? Áp dụng tư tưởng này vào mục vụ mà chúng ta làm cho mọi người; có thể họ có những nhu cầu sâu xa hơn mà chúng ta cũng cần đáp ứng không?

Chúng ta đã học hôm qua rằng Đức Chúa Giê-su biết nhu cầu của mọi người, và Ngài cũng phục vụ các nhu cầu ấy. Nhưng Chúa còn biết hơn cả những nhu cầu bề ngoài ấy nữa, Ngài biết đằng sau những bệnh tật họ cần được Chúa chữa trị, người ta còn có những nhu cầu sâu xa hơn nữa. “Chúa biết người bị bại không phải chỉ là anh ta đi đứng được hay không mà thôi; Ngài biết anh ta còn có những gánh nặng tội lỗi mà anh cần được phóng thích. Nếu người ấy nhìn thấy được Đức Chúa Giê-su và nhận được lời tha tội cho những gì nặng trĩu trong lòng anh, anh ta sẽ thỏa nguyện dẫu sống hay chết đều là theo ý Chúa.” – Phòng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages (Hy Vọng Muôn Đời)*, trang 267.

Đĩ nhiên chúng ta không thể nào dò thấu được lòng người như Đức Chúa Giê-su. Nhưng chúng ta cũng biết chắc rằng bất cứ người nào mà mình phục vụ cho, họ là những người như chúng ta, đã bị tội lỗi làm họ trở nên như ngày nay. Họ đang cần ân điển và lời hứa rằng có một Đức Chúa Trời đang yêu thương họ, và Ngài chỉ muốn họ được gặp những điều tốt lành nhất mà thôi.

Hãy tự nghĩ bạn muốn nhận được sự cứu rỗi và biết rằng Đức Chúa Trời yêu bạn hết lòng. Làm sao bạn cũng giúp cho kẻ khác cũng trải nghiệm cùng lời hứa và tình yêu thương ấy?

BÀ ĐÔ-CA Ở THÀNH GIÓP-BA

Đọc Công vụ 9:36-42. Bà Đô-ca đã làm gì khi bà biết chung quanh bà có những nhu cầu? Trong câu 41, “các thánh đồ và đờn bà góa” có nghĩa gì?

Trong bản dịch khác của Kinh Thánh, “các thánh đồ” còn được gọi là “các tín đồ”, tức là những Cơ Đốc nhân, họ tin Chúa và làm theo sự dạy dỗ của Ngài. Các “đờn bà góa” là những người không biết Chúa, họ chưa là tín đồ. Bà Đô-ca phục vụ chăm sóc người trong hội thánh cũng như người ngoài hội thánh. Chăm sóc những anh chị em đồng đức tin trong hội thánh mình cũng là làm chứng và truyền giảng đạo Chúa (đọc Công vụ 2:42-47). Những người ở ngoài hội thánh có thể thốt lên rằng, “Thấy chưa, người Cơ Đốc Phục Lâm họ thương yêu và chăm sóc cho nhau!”

Đọc Giảng 13:34, 35 và Giảng 15:12. Các câu Kinh Thánh này đều nói cùng một sứ điệp, sứ điệp ấy là gì? Và tại sao sứ điệp này rất quan trọng cho chúng ta là hội thánh phải làm theo? Tại sao có khi cũng không dễ cho người ta làm theo sự dạy dỗ này?

Khi phục vụ cộng đồng, những người không phải tín hữu trong hội thánh, chúng ta cần phải chú ý cách thức và phương pháp nào mình sẽ dùng. Có ba cách hội thánh có thể áp dụng khi làm công tác phục vụ cộng đồng:

1. Chú tâm vào đáp ứng nhu cầu của đồng bào nơi vùng chung quanh nhà thờ.
2. Tổ chức mục vụ cho những đồng bào thuộc cộng đồng ở xa nhà thờ.
3. Tổ chức mục vụ tại một nơi nào đó cho bất cứ mọi người của vùng ấy, và đây không phải là một vùng gần phụ cận của nhà thờ.

HỘI THÁNH THI HÀNH CÔNG TÁC

“Hãy phó các việc mình cho Đức Giê-hô-va, thì những mưu ý mình sẽ được thành công.” Châm Ngôn 16:3.

Giả sử hội thánh bạn có một khái tượng rõ ràng mục vụ nào hội thánh có thể làm được cho cộng đồng. Rất quan trọng là hội thánh phải soạn thảo một chương trình hành động để làm cho khái tượng này được thực hiện và mang lại kết quả. Chương trình hành động cần được chia sẻ với toàn hội thánh để mọi người tín hữu nhìn thấy khái tượng và hiểu chương trình cần được thực thi như thế nào.

Lý tưởng nhất, một chương trình hành động của hội thánh phải đặt trên ba điều căn bản sau đây: (1) Nguyên tắc của Kinh Thánh và của Thần Linh Tiên Tri; (2) hiểu nhu cầu của cộng đồng; (3) góp ý của tín hữu.

Một chương trình hành động cần có sự tham gia của mọi tín hữu và phải thể hiện tinh thần phục vụ của Đức Chúa Giê-su.

Đọc Lu-ca 14:25-35. Các câu này giúp gì cho bạn trong các quyết định và dự định mà hội thánh bạn muốn thực thi qua các mục vụ?

Mọi chương trình cần phải được suy nghĩ và thực thi cách cẩn trọng. Cái mặn của muối trong Lu-ca 14:34 cho thấy sự trung tín. Không có sự trung tín thì các công tác của chúng ta, đời sống tín giáo đều vô nghĩa và vô ích. Nếu chúng ta có sự trung tín thì mục vụ sẽ được thực thi cách cẩn trọng và sự thành tâm sẽ theo sau.

Cho biết những cách nào để tổ chức và hoạch định một chương trình trước khi được thực hiện để tiếp cận với cộng đồng?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Đọc Phục truyền 15:11; Gióp 29:11-17; Châm Ngôn 14:31; Châm Ngôn 19:17; Công vụ 3:6; Gia-cơ 1:27-2:5.

Đọc Công vụ 17:16-31. Sứ đồ Phao-lô khi truyền giáo tại A-thên, ông khởi đầu sự giảng dạy của mình từ cương vị, nhu cầu, và sự hiểu biết của khán giả mình. Ông chia sẻ đạo Chúa nơi nhà hội (của người Do Thái) hay là giữa phố chợ. Dân chúng những nơi ông rao báo tin lành là những người thờ đa thần, đủ loại thần, nhưng họ biết có một Đấng nào đó mà họ chưa biết nên họ xây bàn thờ để “THỜ Đấng KHÔNG BIẾT” (Công vụ 17:23). Với những con người có niềm tin ấy, Phao-lô đã cố đưa họ về với Đức Chúa Trời, là Đấng mà họ thờ nhưng chưa biết Ngài. Ông còn dùng lời thơ của các thi nhân của họ thời đó để giải thích cho họ sự hiểu biết của họ về Đức Chúa Trời (câu 28). Phao-lô bắt đầu từ sự hiểu biết (văn hóa phong tục) của người ta và ông giải thích Đức Chúa Trời cho họ; ông đưa họ xa các thần của họ mà mang họ nhìn biết Đức Chúa Trời Hằng Sống và Đức Chúa Giê-su là Đấng đã sống lại. Cách Phao-lô truyền giáo là ông hiểu nhu cầu của người ta, và từ đó giúp họ tìm được giải đáp cho nhu cầu của họ.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Đức Chúa Giê-su dạy người ta con đường đến sự bình an và hạnh phúc. Ngài quan tâm đến nhu cầu vật chất của họ cũng như nhu cầu thuộc linh của họ.” – phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages (Hy Vọng Muôn Đời)*, trang 365. Sứ điệp quan trọng nào chúng ta học được qua câu nói này để chúng ta áp dụng vào mục vụ cho đồng bào qua các nhu cầu của họ?

2. Khi chúng ta nghĩ đến các mục vụ tiếp cận với đồng bào, tại sao chúng ta phải cẩn thận đừng bao giờ quên điều gì là mục tiêu quan trọng nhất của mình? Cho biết mục tiêu quan trọng nhất của mọi mục vụ là gì? Giải thích câu trả lời của bạn.

3. Làm thế nào để chúng ta, khi gặp những điều gián đoạn trong công tác của mình, thì không thấy đó là những bước khó khăn khiến ta bỏ cuộc, mà phải nghĩ đó là những cơ hội thiêng liêng cho mục vụ của mình? Đọc Ga-la-ti 2:20.